

Papier-confect tå ...
ryttmästare, vnder herr
öfwerste Vglas regemente,
af ...

Achrelius, Daniel,

1 Ic 1678 4:o Ogillvie

National Library
of Sweden

PAPIER-CONFECT 19

Ed

Hans Kongl. May: & Vår Allernådigt.
Konungs och Herres Troo-plichtige Dienare och mehr-
bestälte Rytmästare / vnder Herz öfverste Bglas Rege-
menne / af Nylandste Rytterijet /

Den Edle och Wälb. Herze

Herz PATRICIUS
OGILLVIE

Herze til Bruda / Laucko / Östrowa /
Puckala och Thewalla / ic.

BRUDGUMMEN;

och
Edle och Wälb. Jungfru

ANNA SOPHIA
von R O S S /
BRUDEN;

General Adjutantens öfver Cavalleriet, Herz GEORGII
von R O S S / Herres til Swinkowa / Begunig och
Swiskowa / Kärdsfellige Dotter.

Anno 1678. den Januarii sitt Ehta För-
bund fullbordade.

Tryckt i Åbo af Johan Winter /
Åhr 1677.

1678

19

Generoso ac Nobilissimo Domino PATRICIO
OGILVIE *Patrono suo honorando, S. P. D.*
DANIEL ACHRELIUS.

Quam grave saxum ab eo tempore volu-
tavi, quo tecum proxime colloqu-
tus sum, alia vice late & copiosissi-
me diducam; & in simul indicabo
quo pacto juxta decreta naturæ, ex
nihilò plerumque nihil solet gene-
rari. Ita sanè est, circa mundi hujus
senium, ita regnant scelera ut pave-
ant leges, gemat virtus, mœreat inno-
centia, & habenas regendi fatorum cursus & causas, aut è
manibus Dei eripuit humana audacia, aut ego in perpetuum
fallor. Sed seponatur jam tam tristium recordatio. Adful-
sit Tibi Generose Domine, fatum longè benignum, illuxit
quoque sydus exoptatissimum, & eapropter incredibile dictu,
quo interioris animi tripudio, quo gutture, qua voce tantam
felicitatem & adgratulantur Tibi omnes boni, & insuper vo-
vent ut perpetua sit. Solebant Romani veteres, eorum me-
moriâ honoris aliquo monumento, latè propagare, qui o-
ptimè de sese essent meriti. Multa sanè exstant Tua Domine
in me & benignitatis argumenta, & optimæ amicitie fidelis-
sima

sima signa; sed tamē nec statuas, aut arcus triumphales erigere,
 aut caput Tuum laurea circumcingere didicit nostra simplici-
 tas; saltem pium affectum, circa hæc auspicatissima Tua-
 rum Nuptiarum solemnia, brevi verborum gyro declarat.
 Nimirum ut vivat, ut valeat tam nobile & generosum par, in pi-
 etate, in fide, in illibata concordia ad multos usque annos:
 Eaque sobole se multiplicet, quæ & honorem Regno foenerari,
 officia præstare Regi, & tantæ familiæ decora olim susten-
 tare possit. Cæterum quia novimus elegans & amœnum Tu-
 um ingenium etiam dulciori risu aliquando delectari, tam fe-
 sto tempore, placuit & mihi versus quosdam pangere, quos
 duo ex Pastorum grege, inter se, de vita conjugali confa-
 bulantes susurrant. Ac ut personis hisce non decet nisi agreste
 dicendi genus, idcirco sublimiores modulos, & altiozem elo-
 quentiam hinc segregavimus. Incipiant ergo differere,

Daphnis & Nympha.

- D. **M** du min ringa böön ej wille migh förmena/
 N. **S**å böde iagh migh an/ begära digh allena;
 Iagh är slätt intet wahn/ wedh sådant
 Skemt och Smeet/
 Hält vp min Daphnis godh / iagh achtar ej
 din Leel.
 D. Ach war doch ej så hård/ det komma doch dhe tjder/
 Ut du intweklad blir/ i Kärleeks Nåd och tjder.
 N. Fast Amor binder migh / Diana löser opp/
 Hon Kärleeks Lågan skarck / vthdrager aff min Kropp.
 D. Ja ja min Nympha skön skrepp ej så stort medh orden
 Det är wäl bättre Hielt/ nedlagder in til Jorden.
 N. Om iagh än stulpe full/ så står iagh op igen/
 Iagh haar beleswat så/ at aldrig ta en Swån:

D. Sā

- D. Så hielper ej nu mehr/ min Nympha digh beswåra/
Ty tu medh hårda Ord/ affslår det wij begåra.
- N. Om iagh än skulle skönt/ der til bejaka nu
Kår sägh hwadh wil du då/ föråhra åth din Brur.
- D. Allt hwadh iagh åga mon det samma iagh digh gifwer/
Mitt Hjersta och derhoos i Döden ditt förblifwer.
- N. Så lät nu migh få see/ hwadh som är samlat då
Medh hwadh för Medel du/ din Hustru söda må.
- D. See här gå Fåren min på denna wijda Ången
Der lopp en Hind/en Hiort/dem folgde Skotten/Drängen.
Der gå min Orar all/ en Rågeet klånger der/
Niurstinna Kören seet/ dhe söda sigg och här.
See hwadh för sköna Trån/ beprnda dessa Lunder/
Höör på den Nechtergaal/ hur' luffligt han der svinger.
Se vp åth lufftens Wind/ der swingar Vertian snaar/
Hon lirkar medh sin Näbb/ en gälland Röst och klaar.
Ja Jorden sammalund dhe gröna örter prnda /
Dess Fågring/Krafft och Ståat/ej hinner man vthtynda.
- N. Allt wål min Daphne får/ see Solen Gyllentlaar/
Han hastar sigg nu bort/ och Natten blifwer qwaar.
- D. Fördeustull wele wij/ til Hwylolåger strjda ;
Du lårer som iagh troor/ i Natt hoos migh förbjda.
- N. Ja men min Daphne får ; och hwadh för god Caneel
Hår luchiari ditt Tålt/ och Balsam vthan Feel.
- D. See här min bäddad Sång/ den är nu der til årnad!
At du och iagh i den nu skola ha wår Fågnad.
- N. Jagh är rätt Trött och wil ta Hwyla på en Stund/
Ta bort din dier swa Hand/ lät migh nu få en Blund.
- D. Hör huru wåstan Wind/ bland gröna Löfwen rastar/
Hör Nyggers Skarars hwee bland späda grenar brastar.
- N. Du rör så i min Barm och neer om Bålte taar/
Jagh weet ej hwadh du wil/ nu ligger iagh heel baar.

D. Gudinnan Paphia medh sådant Offer måste
 Beblifas denna gång ehwad det då kan kosta.
 N. Förlåt mig Delia, iagh har nu brutit wist
 Emoot den Edb iagh giord'/ då iagh war hoos tigh siff.
 D. I Morgon skolom wjett Får af Hiorden slachta/
 Och sedan med des Blodh/ Gudinnans Ondska sachta.
 N. Aff Hiertat frögdas iagh/ och blir nu hoos dig qwar
 Iagh är ~~nu~~ blefwen Moor/ du är och worden Fahr.!

Är nu försluten Tjdh haar'man i Swea
 Spordt/
 Bland örlog/ Feigd och Strid; hward godt
 Couragie giordt
 Haar: Byxor/ Swärd och Spiut the slå
 ej seelt så gerna/
 När Lunta/ Fyr och Krut medh laddning
 Kuhl' och Kerna

The träffa Malet sitt/ och man ej annat spör:
 An den blir Lifwet qwit; den/ den/ den hadan dö.
 Hwar så wj Folck igen? Gudhlyar det Ständet stifta
 Ut medh en Mös en Swen så sigh tilhopa giffra/
 Föröka så war Utt/ och Passa Chronan Folck;
 Thet skeer på gammalt Sätt/ behöfwer ingen Tolck:
 In snart man spørjer det / det Twå sigh sammanpara/
 Then Tridie följer medh/ ej kan thet annars wara.
 Men anstår det en Präst? som Bibel läsa skal/
 Och när han then haa läst/ vthn för Folcket all:
 In Hustru mera wil än sitt' i Böcker blada/
 Stå i Cancellen stil/ för Altare liufft qwåda.
 Huushåldet weet man wäl/ bör hafwa Puga/ Dräng.
 Ut Barn vpvachtas / Träl blir Amman i sin Sång.

Moor

Moor wil och gåå galant; intraderne ä ringa
Stal Kappan gå i Pant/ hwem wil så Prästen tvinga?
Elliest har och en Munc/ sij! Påfwen skull' iagh sagdt
Vthi sijn heligh Bunc/ sij! Bulla thet inlagdt/
At Präster måste gåå Ogiffit til alla Tjäder/
Om Påfwen singo Råå med Skriffter som han sprjder.
Och mången seen har fått at byta/ tugga på/
När annat alt är smått och intå mer kan gå:
Hur skal då nu en Präst? Skal han med Paulo säjja:
Allena lefwa/ bäst är/ Echständer wåjja:
Bort bort medh sådant Taal/ ty Paulus thet ej will/
Låt Prästen haa sitt Waal; och så den Tråtan still/
At Prästaståndet bör hwar en sijn dygdigh Maåta:
Som thet haa giordt; och gör; och aldrigh skal försåta.
Men får och en Soldat/ som fåchta skal i Fåldt
Haa Lust til sådan Maat/ taa Hustru i sin Tåldt?
Han hemma är i Ubr/ åt Ubre skal han wandra/
Tjft som Armeen går/ tilljfta medh dhe andra.
Hwad hafwer Hustrun Gagn af den som borto är?
Och har kanslee i Fampn en annan Slicka fär.
Wor thet ej bättre Råd/ at sttia Måd och Gånta /
Och låta på Gudz Nåd; en annan Frjår wånta?
Hwem wil och haa til Man den intet åga fåår /
Förån så hånda kan/ han mist har Arm och Låår;
Han wåga skal sitt Blodh/ om han skal nå förwerfwa/
Och medh ett Hieltemodh sin Fiende förderfwa;
Seen kan han något fåå af Roswet heem til Moor.
Men måret här plå då gåå? när Tusend från of foor!
Så komma så igen/ och wisast är/ medh Lyte/
Tbet haår så thetas Wån först vthan något Byte /
Hans Hustrud sargat är; i Skidan haår han Skott;
Han Arm i Bindel bår/ och Ljfflöös är han brott:

Ur thet ej smcka stoor/ at i sin Sång och Säte
Haa den som illa roor/ och hafwer nymfligh Låte?
Hur skal då en Soldat? Skal han Dgiffter gåå?
Han öka skal sin Scat: han måste Hustru fåå.
En förr' han reser hän/ så kan han hemma låta
Medh Urswingar sin Wån; thet kan och Landet båta;
Hans Deel taar ingen bort/ han får wäl Hustru from;
Fast han på Stunden fort skull reesa bort til Rom.
Och kommer han igen/ som reste medh Gemeena
Han hugnar mer sin Wån/ ty honom många tienå;
Han är en Officer, en Capten Lieutenant,
En fäcker Cavaller, en Kongens Commendant:
Och har så mycket godt som han bland sina Delar;
Thet han har vthe fått/ at honom intet felar.
En Ting iagh frågar ån/ om Köpman sling och ruff
Om the så tråda hän/ fåå hafwa Tanckar sluff?
Och sigh til mycken Roo vthleta hiertans Kära?
Medh den dhe sammanboo/ den dhe wil åra/ nära.
Här swara migh en part; om alt thet wore Gull
Som glimmar/ medh en fart/ så wor wå Köpman hull:
Men hwem är? det ej weet/ at när dhe of befrynda/
Thes Ord å då discret; alt godt the til of skynda;
The åga Tusend taal: i Huus in om sin Knut
All ting the hafwa faal så Åhret in som vth:
Deß Capital är stoort; stoort är och debet theas.
För interesse giort/ har mången Köpman fleras
Caution och Borgan goo förpancheterat snart/
Qwitt worden alt sitt Boo/ och Pancqverott medh Art:
Hans Hustrus Söls och Gull haa gått i samma Sticke/
Och effter deras Will har funnek ej en Pricka.
Thet är ock ett Förtreet/ när Köpman det wil haa/
At Hustrurne/ man weet/ för Boden Dmsorg draa

Stu' sittia der hwar Dag rätt som en Marknad; Däcka/
 Sälja allhanda slagh. der Köparen wil påcka.
 Så gärna går iagh dñt/ som iagh i Elden går:
 Jagh heller gör min slñt iagh annan Mata får.
 Hwadh blifwer nu för Slut/ skal Köpman ogiffit gånga?
 Läs följand Verser vt/ så lär tu Swaret fånga.
 När Köpmannen breer vt sitt Tafft och och Stjden grann/
 Då Köpstad; Måd widh Knut full önskar den til Mann.
 Som sådan Drächt kan gee/ och så sin Hustru prynda;
 Hon börjar tå wist lee/ och wil Budh gärna lyda/
 Medh alt hon nånsin kan Köpmannen bli til Dienst:
 Så Köpman Jungfru swan; hon seer och seen den Winst
 Som Köpmännen dhe haa af Wahrer sin dhe många
 Som dhe i Landet taa/ ell vthom Landet fånga:
 Til theras Dör tå gå så Fattigh såsom Rñt:
 At man berömma må en ährbar handel slñt/
 När Köpmannen sitt Boo/ sitt Huus förseer så wñda/
 Han äger alt medh Roo; och Hustrun ej tarf qwñda,
 För Credit och des Rñst: rätt wäl så leswa dee;
 Wäl fågna dhe sin Gäst; och thet är mehra/ see!
 At Gudh them signar så/ the kunna alt thet hafwa/
 Som dhe will tänckia på/ til des dhe lägg i Grafswa.
 Hör och ännu ett Ord/ om Bønder hafwa Loff
 La Hustru på sin Jord/ om thet och görs behoff?
 En Bonde och en Träl hur skola dhe kunn tänckia
 På sådan Glädie: Qwäll/ när dhe i Sorgen sånckia
 Sitt Modh/ sitt Blodh/ sitt Hopp; och måste trötta gåå
 Til Sängen sent; men opp när Toppen börjar på
 Dem wäckta medh sin Rñst; och dhe ej Roo må hafwa
 För Heeta eller Frost; dhe måste altñdh grafswa/
 Arbeta medh stoor Macht/ så Swett vhr Skallen står;
 Den arma Hoop doch knapt sitt Brödh til Sostwel får:

Om Gudh ger Ahres Wärt / och han får Sädh i Lada;
Så taas vt Chronans Räst; ej vthan Bondans Rada/
Skal Prästen Tijond haa/ sen Fougden medh Soldat
Ther öfwer är/ bort taa; hwar får sen Bonden Maat?
Seen han skull föda Twå/ sigh/ Hustru sin/ än mera
Süne arma Barn små/ som åhrligh blifwa flera.
Go Bonden föder wäl så många som en ann/
Dh säkas kan medh skal han är allena Man/
Han föder Städer all/ all Folck hwadh Rampn the bära;
The Bonden åhra skal/ han månd dem alla nära.
Han må wäl Hustru haa/ som allas Fader är;
Honom må Jungfru taa/ som vthan Sweet ä får;
In alt Tjantantij/ som ock *complementera*,
Är Bonden Lappertij; han wil ingen fixera.

Så fåå wij Folck igen: Gudh har det Ständer stifta/
At medh en Ridd/ en Swen fåå sigh tilhopa giffa;
Präst/ Köpman och Soldat/ en Bonde medh dhe flera
Fåå öka sinas Staat/ medh Ehrastånd förmeera.
Fast mehr en Ädel Man/ som hafwer Råd och Stånd/
Then många Gäster kan wäl kalla/ sägna månd:
Der han tar Brudh i Sampn/ Brudh/ Brudgummen sin Kära:
Wäl dem en sådan Sampn Gudh ändeligh mon föråhra.
Som BRUDSILW OGILLWIE, medh ANNA ROHX och ROX/
Medh mycken Frögd nu/ Sij/ medh Lust tilsamman boo:
The sammanbindas så at Lust ej heller Riden
Skal skilja bägge Twå/ förän dem skiljer Dden.

Så önske wij! Men tänck ehoo som detta spör/
En sådan ädel Skänck Dngd endast medh sigh för!
Dch önska tu medh migh: Gudz Änglar må dem wachta/
När the nu läggia sigh! Ther hoos ock thet betrachta/
At lefwa tu och iagh/ Gudh } ^{Dem} godh Lycka giff!
W il innan Ähr och Dagh så har den Tridie Luff!

Som

Som kommer aff dhe Twå/ och Segerteknet förer.
Ett äre dhe nu Twå/ (det Räknekonsten rörer),
Doch innan Ähr är om/ thet ena gör migh Tree/
Den det eij troor/ så kom tå/ multiplicqven see.

Gåta.

Jagh war i Fiol/ iagh är i Ähr/ om iagh äth Ähre blij
Gagh intet weet/ eij heller tå/ doch lærer tu så sij
Men intet iagh/ ty iag är blind/ fast iagh syns ögon haq
Therför och måst som spörjes seen ^{Jungfruer} mistom taa.
Gagh råder Ehr/ lyder migh; doch må thet stee medh fogh:
Ty mången är som klaga måst at han haq fått genogh.

Wälb. Her Brudgummen och Wälb. Jungfruen
Bruden til wälmeent och skyldig Ähretienst
öfwer gaff deras Tienstferdigste

God Willige Wän.

B2

At

Ut Menniskan skapad är aff Gudi blätt och
naken/
Thet fins stedt wara här i Sanning för
then Saken
At det ej anstod wäl för den begäfwat
war
Medh Ståhl/ förnuftigh Siäl/ sampt
stoor en Kloothet haar/

Skull' ändtlich läfer bli dhe andre Creaturen
Dem som wij alle sij/ at gifz vthaf Naturen
Näff/ Horn/ Ståhl/ Wingar/ Wu/ Siäl/ Fiädrar/ Tagg
och Hud/

Allt för then Orsaak skull' at dhe medh slükkan Strudh
Kund wäria sikh moot Köld och vndgå annan Fahra ;
Sampt bruka för en Skiöld/ ther medh at sikh förswara
Moot den som söker til at skada dheras Lüff/
Och dem ej låta wil i Frjdh bli/ vthan Küff.
Men Menniskan haar ju sädt Lüff och förständig Anda /
Der medh hon alsköns godt kan skaffa sikh tilhanda/
At hon ej slükt förswar som the skåhlöse Diur
För sikh af nöden haar ; ty hon ej som en Tiur
Medh andra stängas bör/ och ej medh Föttren sparcka ;
Men hon wäl annars tör gå moot sin Fiend starcka ;
Wet bruka sitt Förnuft/ och Medel finna på
Hwar medh hon wäl och smuckt moot Dwän sin kan stå.
Theklükes för sitt Fall/ då hon sulkomblig hette /
Ej så medh hennes Kall som nu alldehls förwette :

Hon

Hon fick ju såledz råå/ och Diuren haa i macht;
 Ut hon ej tar swa då dem snärja vppå Tacht.
 Så giordes ej behoff moot Willdiur sig bewäpna/
 Och til at fånga Koff taa på sig Jäger Stäpna.
 Rund Dwinnan altsförn alskintet sköta om/
 Och för sin Man ej sty/ när hon fram blotter kom.
 St! Mansens Skyldigheet är Hustruns Fredh besträmja/
 Afböha alt Förtreet/ medh henne öfwa sämja.
 Det gjorde Boas from/ som sig then wäna Ruth *Ruth.*
 Logh tilen Egendom/ laa' sig för henne vth. *4:9.*
 Then stille Jacob/ stoor och mähta Omsorg hade/
 Då han til Canaan foor/ at ingen Nödh och skade
 Skull komma Hustrurn' på som honom fölgde medh/
 Sampt liuswe Barnen små/ the bäst behöfde Fred.
 Som Hufvudet förseer the andre Kropsens Dehlar/
 Först affar them och geer/hälst hwadh som tarffs och fehlar/
 Til Kläder/ Täckn/ Spis/ til Dryck så wäl som Maat/
 Alt geer som Herre wils/ förvthan Knorr och Haat:
 Så skal ock Mannen sig moot Hustrun sin bewiisa/
 Medh föda rikfeligh/ alt hennes Omaafl lösa;
 Medh Kläder/ Huus och Hem/ medh Husgeråd stå bü/
 Ut hon rätt som hans Lem/ är all Olycko frü.
 Then som thet icke gör at han sitt Huus försörjer/
 I Sanning han thet hör och fast ogärna spørjer/ *1.Tim.5:8.*
 Hur' han då kallas mänd mehr än en Hedning arg/
 Och i sitt Hushäldz Stånd förnisket/ spar och karg.
 Hwadh är då Dwinnans Plicht / der medh hon är bebunden
 Sin Man? om man medh Dicht vtsätter rätta Grunden;
 Så fins i Skriffter mång' at hon sig ställa skal *Gen.3:16.*
 Moot Mannen vthan twäng lydigh i saker all.
 Tin Wilja wara mä tin Manne vnder gifwen/
 Så lång' i bägge två/ här vthi Lufwet blifwen;

Han råda skal i alt; förty at Herren then
Haar honom så befalt/ som Qwinnor Skop och Mån;
I heela sitta Hushåld hon måste sig så ställa/
At hon sig intet Wäld på Mannen må tillwälla.
Men som thet tienar bäst/ hon honom efftergeer
På sina saker måst och Enslor noga seer.
Rätt som then spaaka Hind/ ther af Beröm bekommer
At hon i Lopp gestwind är/ trogen/ huld och frommer:
Alltså en Qwinna fraak/ et wärdigt Loford får
Som vthi sine Saak/ medh yd kring Huset går.
Ett sådant Edelt Diur och förnämbt ibland a:ra/
Då han stodh vppå lur och kring alt Landet wandra
Haar Herz O GILWIE hindt vppå sin rätta Gacht;
(För Diuren slår man qwint för man dem får i Macht)
Han frögdas/ som iagh troor/ alt öfwer sligt en Lycka/
Hans Sällheet mächta groor/ hwem kan fr å honom rycka
En sligt pryswärdigh Skatt som ligger i hans Skööt;
På den han hastwer fatt/ den honom blifwer sööt.
Rätt så/ rätt så bör stee/ min Herz O GILWIE goder/
I så nu selfwer see / hwadh Lust och Frögd Herz Broder
Är vthi Ehtabalt/ när man til Mäka får
Vthaff then lille Skalck Cupido wänder är.
Han godt Exempel geer at alla Vnger swänner
At the ju mehr och mehr/ för sig vthsötia Wänner/
Men Qwinfolck mehnar iagh/ vthi sin vnga Ähr
Då man haar godt Behagh och alt i Sägring står.
Thet är doch mächta seent widh Aldren Mäka taga;
Hoo weet om är så geent Qwinlönet mehr behaga;
En Gammal är ju tung och blifwer dagligh swär/
Sigh ställa som en Vng i alt han eij förmår.
Man täncker mången gång/ onödigt är at gilja/
För alt thet myckna Prång/ som Qwinfolck hafwa wilja;
Men

Men hwadh troos Hielper Nökt / män måst sig hålla fäckt /
Uff alt thet som är rükt / så taas til deras Drächt.
Dachtat sådant Zahl / Herz O GILWIE sigh giffter /
Dch effter noga Wahl ett Ehta Förbund stifter
Medh en sin ögnalust / medh en sin enda Tröst /
Som drifwer Suck och Pust / som ligger til hans Bröst.
ANNA SOPHIA R D H R then Edle Jungfru heerer
Hoos hwilken han nu boor / then honom til sigh reeter
Medh sin förnähme Dngd / medh sine Prndnaks steen /
Medh Ehrbarheet och Blygd / medh sine Tanckar reen.
Gudh låte alt Ehrt Wärc wäl aff och lyckligh gånga !
D H Erre tu them stärck at the i Åhren många
Må leswa frist och sund ! begärligh Luffz Frucht få !
Sampt i en saligh Stund frå denne Werlden gå !

Dhe Förnähme Contrahenterne til Åhra och
Lienst / i Hastigheet författat

Åf

Simon Tälpo.
Fac. Phil. Adj.

Du som Lekatten han / Brist på sin Spöfsning
löder /
Moot Maken sin försan / sigh ställer han oblöder:
Den Maat hon skulle få / måst hon då wara
qwitt
Dch i en annor Brå / sigh sökia bästa sitt.
Hon skaffar lyktawist förmedelst andra wägar /
Åt hon alkingen Brist på Födan löda plägar.

Så

Så gör en Hustru snäll/ som hafwer farger Man/
At hon vthi sitt Liäll/ sin Nöd torfft hafwa kan.
Det måst' ej så förståas/ lijk som Herz Brudgum wore
Den som baak om mång Läs sin' Ugodelar stoore
Stull så förwara nått/at ej hans Mafa skön
Der vthaf singe lätt något förvthan Bön.
Bort/ bort medh sådant Tahl/ man weet ju bättre önska/
Gudh låte vthan Qwaal/ Ehr wäl och lyckligh grönsta!
At i vthi mång' Åhr medh Helshan lefwa må!
Til thes J lägs på Bäär och måste här ifrå.

The Wälborne Contrahenterne til wälmeene och
skyldig Tienst i hastigheet skrifwie

aff

Abraham Tälpo.

